

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
denne debat, men jeg føler en forpligtelse til at gå ned i små detaljer, fordi man stiller mig så mange konkrete spørgsmål.

Jeg vil gerne først sige til de tre ordførere for de borgerlige partier, at jeg er særdeles tilfreds med, at alle ordførerne her fra denne talerstol i dag har bekræftet, at de også føler sig forpligtet af det forbehold, der er truffet i fællesmarkedet. Hr. Morten Lange gjorde opmærksom på, at han ikke var så forfærdelig overrasket over, at man kunne aftvinge de tre ordførere en sådan udtalelse, men når jeg har bedt om den, skyldes det, at der på utallige møder, også på møder med SF-repræsentanter og også fra denne talerstol i de to sidste dages debat, har været fremført det synspunkt, at det var kun, hvis vi havde garanti for, at der sad en socialdemokratisk regering, og det var jo ikke grundlovssikkert — det tror jeg oven i købet blev formuleret af en S.F'er. Nu har vi altså udtalelser her fra tingets talerstol, som vi alle ved må kunne gælde, hvis det skulle ske, at hr. Morten Lange ikke vil være i stand til at blive ved med at sikre en socialdemokratisk regering.

Til hr. Morten Lange i øvrigt vil jeg sige, at udtalelserne om, at den valutaindtægt, vi vil opnå ved medlemskab af fællesmarkedet, vil være til gavn for finansieringen af strukturomlægninger til industri, har hr. Morten Lange ikke antastet ved de argumenter, han fremførte, for problemet er ikke, at danske landmænd vil komme til at tjene noget mere, hvad vi jo netop er indstillet på skal være tilfældet.

Man kan derefter diskutere her i denne sal, hvilke regler vi skal gennemføre for en anden fordeling, bl. a. ved skatteændringer, men det reelle i denne sag er, at der kommer valutaindtægter, og at disse valutaindtægter kan bruges til at finansiere import af råvarer og halvfabrikata til industrialiseringens videre fortsættelse, og at den omstændighed, at valutabalancen bliver forbedret, vil medføre, at vi har lettere ved ud over den valuta, vi får, at skabe kreditmulighed i udlandet, da udlandet jo, som det rigtigt er sagt fra flere SF-medlemmer, vil vurdere forretningen Danmarks status, de vil tjene penge, som man rigtigt har sagt, men derfor vil de også afgøre, om forretningen Danmark har en gunstig eller ugunstig status, når de skal give os lån.

Jeg konstaterede, at der var et yderligere skred i hr. Morten Langes standpunkt til spørgsmålet om indgåelse af en frihandelsaftale. Af den første tale, hr. Morten Lange holdt her under denne 3 dages debat, fik man det indtryk, at hr. Morten Lange overhovedet ikke var sikker på, at Danmark skulle indgå en frihandelsaftale. Næste gang sagde hr. Morten Lange, at når han havde taget et måske lidt svagere forbehold, skyldtes det uvished om, hvordan det gik med Norge, og efter at jeg påpegede, at det kunne vi nok ikke vente på, siger hr. Morten Lange nu til sidst, at han tror nu nok alligevel også, at vi skal have denne frihandelsaftale. Jeg vil håbe, at hr. Morten Lange har tilendebragt sine overvejelser, hvis den ulykke skulle ske, at der bliver stemt nej den 2. oktober, så han den 3. oktober kan være med til at beslutte, at vi så straks skal sende en ansøgning om optagelse som medlem af et frihandelsområde, altså lave en handelsaftale med fællesmarkedet.

Flere af mine partifæller har været på talerstolen igen og stillet supplerende spørgsmål.

Hr. Hjortnæs forenkledede sit spørgsmål, og i den stærkt forenkledede form, hr. Hjortnæs stillede sit spørgsmål, er jeg i den glædelige situation at kunne give ham et lige så forenklet svar, nemlig at jeg kan garantere, der ikke bliver nogen toldmur i Øresund, fordi det som så mange andre af de problemer, der her er rejst, er et enkeltstående problem, hr. Hjortnæs bygger sine andre formodninger på. Det er et spørgsmål, som vi er overbevist om kan løses, det drejer sig om et ganske enkelt vareområde.

Derfor synes jeg slet ikke, det berettigede hr. Hjortnæs til disse svulstige udtalelser om, at vi nu pådrog os et kæmpeansvar. Jeg er helt sikker på — og det ved hr. Hjortnæs uden tvivl også — at den branche, hr. Hjortnæs her tænker på, selv under denne omstændighed foretrækker, at vi bliver medlem af fællesmarkedet, fremfor at vi laver en frihandelsaftale, og derfor vil selv den branche opfatte det som et tungere ansvar, vi pådrager os, hvis vi holder os uden for fællesmarkedet. Så jeg synes ikke, at det burde foranledige hr. Hjortnæs til så voldsomme udtryk.

I øvrigt om det andet emne, hr. Hjortnæs nævnte, konservesindustrien, kun det, at